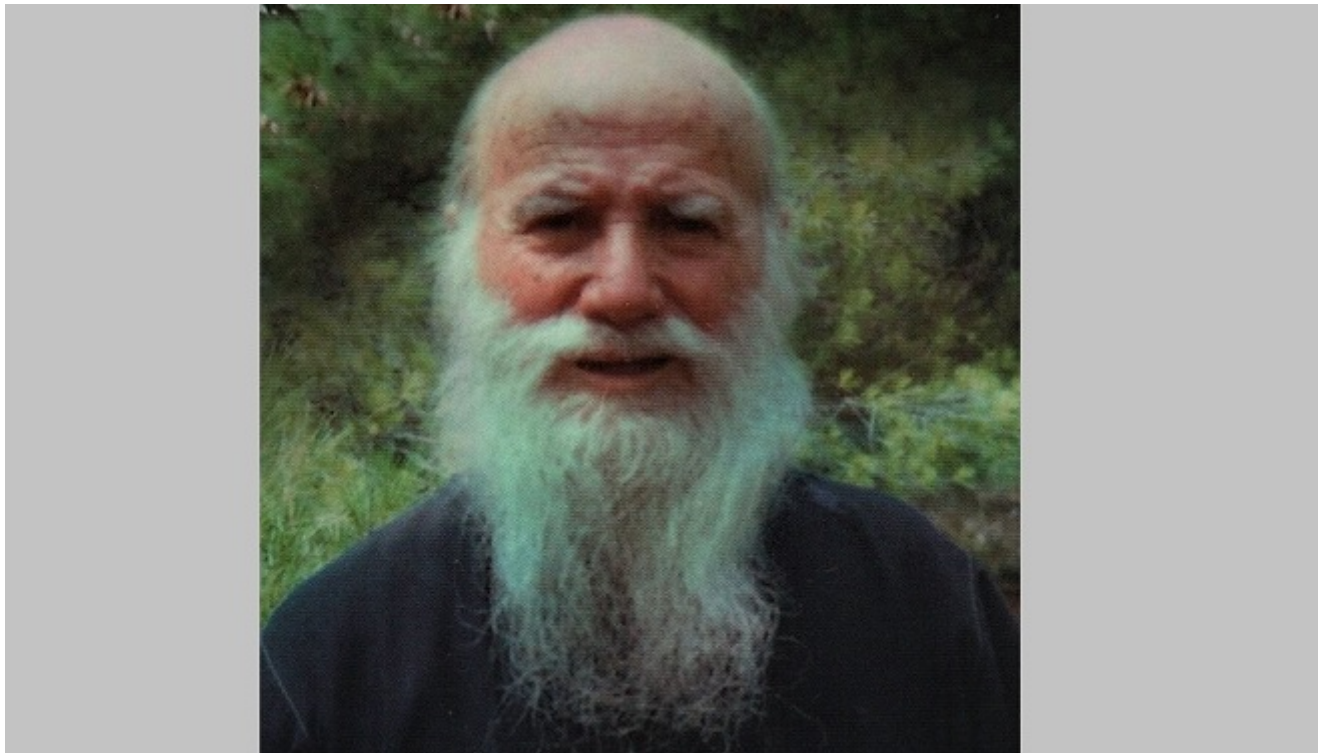
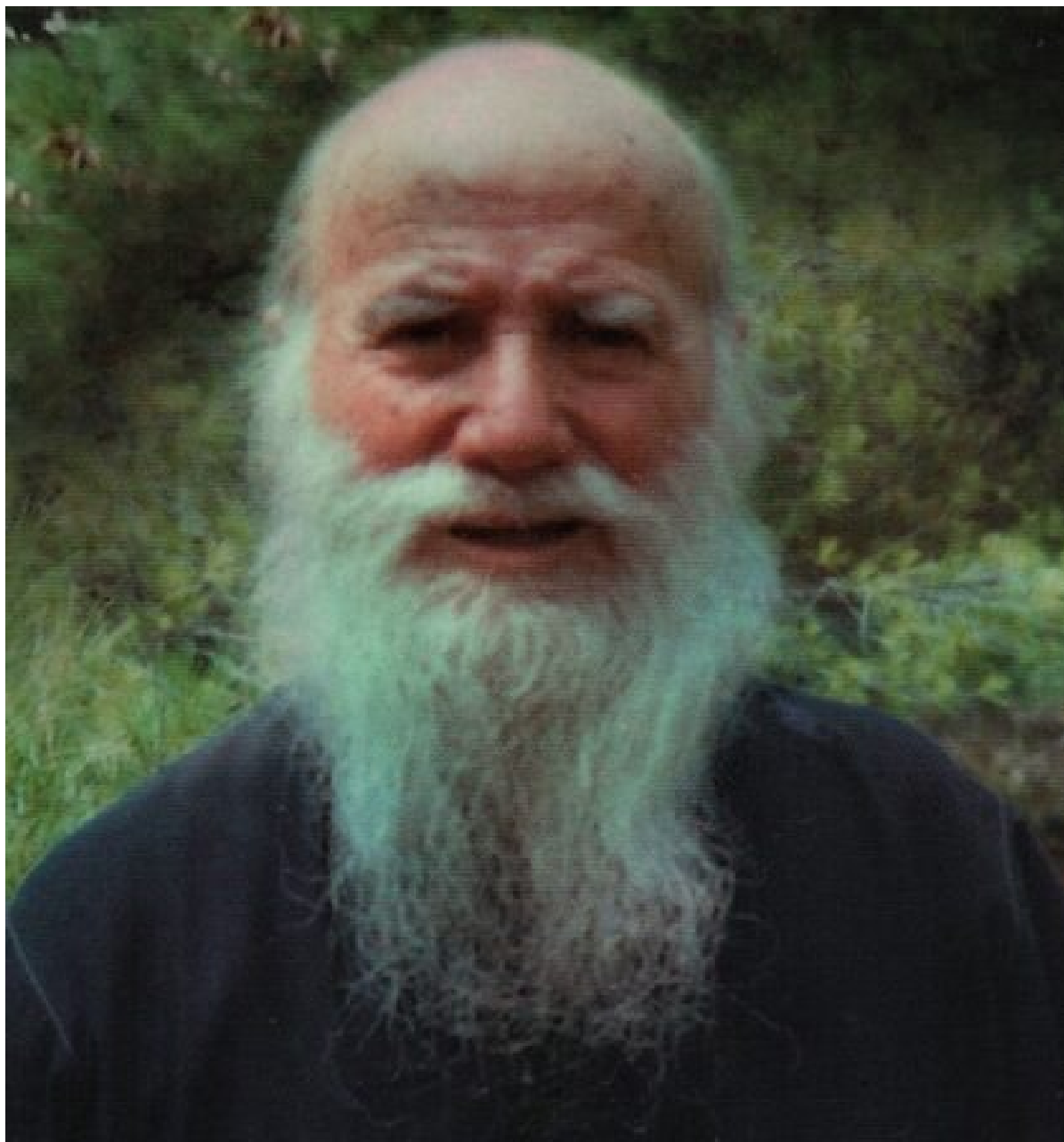

5 Ιανουαρίου 2023

Ο άγιος Πορφύριος και η εκτενής ευχή του μεγάλου Αγιασμού της εορτής των Θεοφανείων...

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Πορφύριος (1906-1991).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Μαρτυρία κυρίου Γ. Δ., πολιτικού μηχανικού, Αθήνα

Επισκέφτηκα για πρώτη φορά τον Άγιο Πορφύριο στα Καλλίσια και «συνομίλησα» για αρκετή ώρα μαζί του. Μου απαντούσε ήρεμα σε κάθε ένστασή μου η απορία μου. Χάρηκα από τη γνωριμία μας, αλλά περισσότερο εντυπωσιάστηκα όταν βγήκα από το Κελλί του, διότι συνειδητοποίησα ότι όση ώρα ήμουν μέσα δεν είχα μιλήσει σχεδόν καθόλου. Ο Άγιος έκανε διάλογο με τη σκέψη μου!

Μιλούσε και παρακολουθούσε ανά πάσα στιγμή τις σκέψεις μου και ανάλογα

απαντούσε.

Το γεγονός αυτό με έκανε να προσκολληθώ κοντά του και να τον επισκέπτομαι όποτε μπορούσα. Εκείνη την περίοδο έφυγε από τα Καλλίσια για το Μήλεσι και άρχισε να αναζητά κατάλληλη τοποθεσία για να οικοδομήσει Μοναστήρι.

Μία η μέρα μου ζήτησε τηλεφωνικώς να τον επισκεφτώ και, όταν πήγα, μπήκε στο αυτοκίνητό μου και είπε: «Τράβα για το Σούνιο»!

Ιδιαίτερα χαρούμενος, άρχισε να απαγγέλλει από στήθους μία μεγάλη εκκλησιαστική ευχή: «Τριάς υπερούσιε, υπεράγαθε, υπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, αόρατε, ακατάλυπτε· Δημιουργέ των νοερών ουσιών και των λογικών φύσεων, η έμφυτος αγαθότης, το φως το απρόσιτον...».*

Την έλεγε με θείο έρωτα, αργά-αργά και καθαρά. Με τρόπο επίσημο, με νόημα και δίνοντας χρώμα στην κάθε λέξη, γεγονός που με προσέλκυε να συμμετέχω και να παρακολουθώ τα πνευματικά νοήματα.

Κάθε λέξη μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση σαν να μην τη γνώριζα: «Υπερούσιε! Υπεράγαθε! Αόρατε!...».

Την κάθε φράση, άρχιζε και μου την ανέλυε τόσο όμορφα και με τόση χαρά που με είχε καθηλώσει. Μέσα από τα λόγια του, μου αποκαλυπτόταν η σοφία του Θεού. Είναι μία ευχή γεμάτη θεολογία.

Στη διαδρομή προς το Σούνιο κάναμε διάφορες στάσεις για να δει κάποιες τοποθεσίες, εάν ήταν κατάλληλες για το μοναστήρι που ήθελε να ανεγείρει, και αμέσως μετά συνέχιζε την απαγγελία και την ανάλυση της μεγαλειώδους αυτής ευχής.

Καθώς επιστρέψαμε, όταν φτάσαμε στον Σταυρό της Αγίας Παρασκευής, εάν και η ευχή αυτή είναι ένα αριστούργημα, η σκέψη μου για μία στιγμή ξέφυγε από όσα μου έλεγε ο Άγιος και αμέσως σταμάτησε και με ρώτησε:

- Τι είπα τώρα Γ...;

- Αυτό κι αυτό...

- Αυτό το είχα πει πιο πριν... Μετά τι είπα;

- Ευλόγησον, Γέροντα..., είναι η πρώτη στιγμή μετά από τόσα χιλιόμετρα που ξέφυγε το μυαλό μου απ' τα λόγια σας.

- Παιδί μου..., μην το ξανακάνεις! Όταν μελετάμε ή προσευχόμαστε πρέπει να είμαστε

συγκεντρωμένοι και προσεκτικοί, μακριά από κάθε μέριμνα και μάταιη σκέψη ετούτου εδώ του κόσμου. Η γνώση βοήθα την αρετή.

Η αγαπημένη συνήθεια του Αγίου ήταν η ενασχόληση με τους ύμνους της Εκκλησίας μας και συγκέντρωνε όλη του την προσοχή κάθε φορά που μελετούσε τον λόγο του Θεού.

Αρπαζότανε όλο το είναι του εκεί, στα θεία λόγια!

* Εκτενής ευχή του μεγάλου Αγιασμού της εορτής των Αγ. Θεοφανείων του Κυρίου. Ποίημα Σωφρονίου, Πατριάρχου Ιεροσολύμων.

Από το βιβλίο, ο «Όσιος Πορφύριος, Ο Προφήτης. Μαρτυρίες», τόμος β', έκδοση Αγιοπαυλίτικο Ιερό Κελλί Αγίων Θεοδώρων, Άγιον Όρος.

<https://bit.ly/3GHyfYE>